

عنوان مقاله:

تبیین اهمیت جایگاه نخبه گرایی بر شکل گیری شهرهای خلاق گذشته و معاصر

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مرتضی علی آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری اسلامی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

امین نیک مرام - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری اسلامی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

شهر خلاق ایده ای است که در سال 1980 ارائه شده و بر بهتر شدن محیط زندگی و ارتقای کیفیت زندگی به واسطه ی تفکرات نوین شهروندان تکیه دارد. از طرفی جایگاه نخبگان و سرآمدان در برنامه ریزی، مدیریت و تحقق این ایده، جای تأمل بسیار دارد. این مقاله با روش تحلیلی، تطبیقی و شیوه های تحقیق مرور منابع کتابخانه ای شامل متون، منابع و اسناد و مدارک مرتبط با موضوع، به بررسی در زمینه ی تأثیر وحدت نظر نخبگان معماری و شهرسازی در ایجاد شهرهای خلاق ایرانی، اسلامی پرداخته است. این مقاله راهکارهای ایجاد شهرهای خلاق و جایگاه نخبگان در تحقق شهرهای خلاق ایرانی، اسلامی و رسیدن به یک وحدت نظر و وحدت رویه در شهر خلاق را مورد ارزیابی قرار داده است. نگارندگان، نخست کلیاتی از شاخص های مهم ایجاد یک شهر خلاق و فرضیه های ارائه شده در این زمینه را ارائه کرده و سپس به بحث در مورد مبانی نظری و م دل تحلیل تئوری های مختلف نخبه گرایی و ابعاد آن به ویژه در توسعه ی شهری پرداخته اند. در این راستا به نظریه های نخبه گرایی و ا جماع نظر نخبگان و رویکردهای متفاوت آنان نسبت به مسئله ی توسعه ی شهری اشاره کرده و اهمیت نظر نخبگان و توجه بهاین نظرها را مورد تأکید قرار داده شده است. برحسب نتایج به دست آمده، ارزیابی ها نشان میدهد که بهره گیری از نخبگان در زمینه های مختلف در حوزه ی شهرسازی و نظریه پردازان معاصر به دلیل وجود ارتباطی تنگاتنگ میان شهرسازی و مفاهیم سایر علوم و رشته های تخصصی مرتبط، می تواند ارتباط مستقیمی با ایجاد شهرهای خلاق موفق چه در گذشته و چه در دوران معاصر باشد.

کلمات کلیدی:

خلاقیت، شهر خلاق، طبقه ی خلاق، نخبه و نخبه گرایی، برنامه ریزی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266320>

